

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

Det er i og for sig et ganske sympatisk forslag, vi står med her i dag. Det skal til anden behandling, hvor der også er et enkelt ændringsforslag, vi skal tage stilling til. Forslaget går nemlig ud på at få punkteret regeringens og Dansk Folkepartis kontanthjælpsloft, på en sådan måde at man undtager barslende for kontanthjælpsloftet. Det sker med den, synes jeg, meget relevante begrundelse, at hvis man er på barsel, har man ikke pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det interessante ved debatten og ved ændringsforslaget, som ligger, er, at vi har stillet et ændringsforslag, som under udvalgsbehandlingen er blevet støttet, ud over af Socialdemokraterne, også af SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre. Og Dansk Folkeparti har meddelt, at man her ved andenbehandlingen vil tilkendegive sit synspunkt om forslaget.

Kl. 14.50

Når det er et interessant ændringsforslag, er det, fordi det rent faktisk tager udgangspunkt i en situation, som vi her i Folketinget har drøftet mange gange. Ændringsforslaget lægger nemlig op til, at man også skal undtage psykisk syge over 25 år fra kontanthjælpsloftet, og at man derudover skal undtage mennesker, som er under kræftbehandling.

Det virker for mig at se ganske naturligt, at man bakker op om det ændringsforslag, alene af den grund at vi her for et par måneder siden i Folketingssalen lige nøjagtig med hele Folketingets opbakning undtog unge mennesker under 25 år fra den særlige ungeindsats, i det omfang de havde en psykisk lidelse.

Det her forslag er bare i forlængelse af det og går ud på at undtage voksne over 25 år med nøjagtig de samme lidelser fra kontanthjælpsloftet. Derfor burde regeringspartierne og Dansk Folkeparti også bakke op om det her forslag.

Under førstebehandlingen i Folketingssalen var der en længere debat om, hvorvidt man var til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man var i sygdomsbehandling, f.eks. hvis man var under kræftbehandling. Jeg noterede mig ved den lejlighed, at Dansk Folkeparti også tilkendegav, at de ligesom vi andre i oppositionen mente, at det var fair nok, at mennesker, som på grund af deres sygdom og behandlingsforløb ikke havde mulighed for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, skulle undtages fra kontanthjælpsloftet.

Det er derfor, at jeg med stor spænding i dag venter at høre, at Dansk Folkeparti bakker op om det her forslag og agter at støtte oppositionens ændringsforslag, så vi kan sikre, at mennesker, der på ingen måde har mulighed for at leve op til et beskæftigelseskrav, mennesker, som simpelt hen ikke kan stå til rådighed for arbejdsmarkedet, fordi de er under sygdomsbehandling for enten psykiske lidelser eller en kræftsygdom, som de behandles for, ikke skal rammes af kontanthjælpsloftet og sættes ned på lave ydelser.

At regeringen ikke kan støtte det samme forslag, at regeringen ikke kan indse, at mennesker, der er syge og ikke har mulighed for at arbejde, skal straffes af en økonomisk sanktion, som er indført, for at det, som det hedder, skal kunne betale sig at arbejde, det forstår jeg ikke.

Men jeg vil sammen med den øvrige opposition håbe på, at Dansk Folkeparti vil bakke op om dette fornuftige forslag, som de under førstebehandlingen gav så mange varme ord med på vejen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Dansk Folkeparti har selvfølgelig set på det ændringsforslag. Da vi havde det oppe på udvalgs mødet, havde jeg ikke fået set nærmere på det, og derfor lovede jeg at redegøre for vores holdning her under andenbehandlingen.

Det kan selvfølgelig virke som et meget sympatisk forslag, at man skal fritage ægtefæller på kontanthjælp, der har psykisk sygdom eller kræft, fra nedsættelsen. Men den holdning, vi har i Dansk Folkeparti, er, at hvis man er så syg, at man ikke kan klare et job – det kan være på grund af kræft eller psykisk sygdom – skal man slet ikke være i kontanthjælpssystemet. Så skal man jo i gang med en sagsbehandling vedrørende enten fleksjob eller førtidspension.

De personer, der er omfattet her, er efter vores mening en gruppe, der skal ind i et andet system. Der er lavet en stor portion af tiltag, der skal hjælpe folk videre. Hvis man har noget psykisk sygdom, der besværliggør, at man kan være på arbejdsmarkedet, så skal man hjælpes til at få fodfæste, og man kan få ekstra hjælp til at komme ud på arbejdsmarkedet.

Men har man en psykisk sygdom, der gør, at man ikke kan klare at være på arbejdsmarkedet, så er det kommunerne, der skal træde ind og